

JOANNES NEGRI
DEI ET
APOSTOLICAE
SEDIS GRATIA
EPISCOPUS...

Giovanni Negri

17

Epistola Pastoralis

KALENDARIO

Anni 1859

PRÆFIXA.

JOANNES NEGRI

DEI ET APOSTOLICAE SEDIS GRATIA

EPISCOPUS DERTTHONENSIS

Ac Princeps Campi Deali

SUAE SANCTITATIS PRAELATUS DOMESTICUS,

PONTIFICIO SOLIO ASSISTENS,

ET SS. MAURITII AC LAZARI COMMENDATOR

Universo Clero Urbis, et Dioecesis.

Accepimus, Venerabiles Fratres, Filiique Dilectissimi, et quidem quo par est obsequio, Encyclicam Epistolam, quam Ss. D. N. Papa PIUS IX. sub die 3 maji currentis anni dabat ad omnes Patriarchas, Primate, Archiepiscopos, Episcopos aliosque Ordinarios gratiam et communionem habentes cum Apostolica Sede. Cum in ipsa gravissima tradantur de mirabili ac divinissimo Missae Sacrificio, eaque lex exponatur ac firmetur, qua animarum Curatores tenentur pro plebe sibi com-

missa hoc sacrificium offerre omnibus diebus festis, iis non praetermissis, qui tractu temporis per Apostolica Indulta ab eorum censu fuerint subducti; censemus muneris Nostri eamdem Epistolam Ss. D. N. occasione novi Kalendarii vobis ob oculos ponere, ut et vos Nobiscum eum fructum ex eadem percipiat, quem salutaria verba Christi Vicarii intendunt.

Etsi enim jam a pluribus annis penes nos a DD. Parochis adamussim servetur praeceptum applicandi Missam pro populo etiam in festis, ut vulgo dicitur, suppressis; non abs re tamen erit perpendere, qua verborum gravitate et vi idem Summus Pontifex de hoc praecepto disserat ac statuat, ut alacriores promptioresque in dies reddamur in hac parte officii nostri adimplenda. Rursus quamvis non semel vobis verba fecerimus de mira dignitate ac divina excellentia Eucharistici sacrificii, nec non de modo religiose ac pie illud tractandi atque offerendi; praestat tamen serio attendere ad gravissima simul ac piissima, quae de tanto fidei mysterio habet Beatissimus Pater: nihil dubitantes, quominus inde erga augustissimum hoc Sacramentum ac Sacrificium ampliori veneratione percellamur, et ardentiore affectu inflammemur.

Vos omnes propterea, Venerabiles Fratres, enixe rogamus, non solum ut recolere placeat Supremi Pastoris documenta, quae in praeclaudata Encyclica habentur, verum etiam ut eadem velitis attente, ac serio expendere. Hinc enim jure confidimus futurum, ut nulla amplius Missa celebretur, praeparatione non praemissa, nec omissa gratiarum actione; nulla, in qua praecipitanter aut abrupte vel detruncate verba proferantur; nulla, in qua indecore atque permixtim sacri ritus ac caerimoniae peragantur; et quod magis est, nulla ad quam non asseramus veram cordis munditiam, et ardentem devotionis affectum.

Re enim vera cur demum fit, ut tam tremenda mysteria aliquando perfunctorie et absque ullo vel leviusculo pietatis vestigio pertractentur? Heu! Non alia certe de causa, nisi quia nonnunquam divina fides de hoc Sacramento in cordibus nostris ex usu consopita jacet. Ad Altare nonnunquam ascendimus vix attendentes, quam tunc personam geramus; quis demum sit, quem mysticis verbis super altare advocemus; quem prae manibus teneamus; quem in pectore nostro excipiamus; quem fidelibus distribuamus. Quis non videat, longe aliter se habiturum illum ministrum, cujus mens ac cor alte ac vivide excutiantur iis fidei documentis, quibus Summus Pontifex divinam dignitatem atque excellentiam sacratissimae Eucharistiae nobis commendat?

Saepe propterea et nos recolamus ineffabilem summi Numinis erga humanum genus benignitatem, qua proprio Filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Immensam itidem dilectionem, qua unigenitus Dei Filius in assumpta humana natura semetipsum pro nobis obtulit, factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Recolamus hujus divini amoris divitias, quas D. N. J. Christus veluti effudit in eucharistico convivio, ubi se ipsum sub sacramentalibus speciebus occultans, dum tipum implevit summi Sacerdotis Melchisedech (Gen. 14 et Ps. 109.) veritatem patefaciens vaticinii Malachiae Cap. I., praecepit ut per ministros suos a solis ortu usque ad occasum offeratur illa munda oblatio, qua incruente renovat cruentum sui ipsius sacrificium, quod in Cruce consummavit. Recolamus denique, hac mirabili institutione D. N. J. Christi Ecclesiae suae medium suppedilasse, quo nullum perfectius, ad Deum adorandum, ad gratias quoque pro acceptis beneficiis reddendas, ad divinam justitiam pro peccatis propitiandam et ad opportuna auxilia ab ejusdem benignitate impetranda. Haec enim omnia pro nobis

praestat Ipse divinus Salvator, qui in altari positus, dum est Princeps Sacerdos seu offerens, est quoque nobis holocaustum, gratiarum actio ac propitiatio.

Ut haec fidei nostrae documenta ad Sacrum pie ac devote peragendum et sedulo et saepe perpendamus, suadent non solum spiritualis nostra utilitas, quam capiemus maximam ex Missa religiose celebrata, verum etiam immensi gratiarum thesauri, qui ex sancta hac oblatione Ecclesiae universae obvenient, nec non omnibus fidelibus tam vivis quam defunctis. Etsi enim virtus divini Sacrificii a Ministri sanctitate non pendeat, cujus indignitas, imo vel ipsa impietas, hanc sanctam oblationem frustrare nequit; haud minus certum est, per sacrilegam, aut etiam per parum piam Missae celebrationem non parum provocari summi Numinis iram super fideles et quandoque super integras gentes.

Quae si perpetuo Altaris ministros sollicitos reddere debent, ut ad Altare dignos fidei ac religionis sensus afferant, ut Deum sibi atque omni populo propitium reddant; quanto magis id curare nunc debent, cum spiritualia et temporalia flagella nos undique premant! Misereamur itaque, Venerabiles Fratres, tum nobis, tum Ecclesiae ejusque filiis, atque nihil omittamus, ut omnis devotionis affectu hanc hostiam salutarem offeramus. Imploremus Divinam pietatem pro animabus justis, ut in fide ac justitia inter tot scandala stabiles perseverent. Imploremus pro peccatoribus, ut resipiscant et in viam salutis redeant. Oremus Dominum, ut tandem dignetur Ecclesiae suae eam pacem concedere, quam mundus dare non potest, quatenus destructis adversitatibus et erroribus universis secunda Eidem serviet libertate.

Saluberrimi istiusmodi fructus, qui ex Eucharistico Sacrificio proveniunt, effecerunt ut Ecclesia perpetuo sollicita fuerit, prout Summus Pontifex in sua notat

Encyclica, ut et Altaris ministri semper, quantum fieri potest, illud offerant, eique quam saepissime simplices intersint fideles. Cum vero animarum Rectores divino jure teneantur pro fidelibus sibi commissis Sacrificium offerre; nil mirum, quod Ecclesia diebus saltem festis id praestandum praescripserit: nil quoque mirum, quod eadem voluerit, ne hac utilitate fideles populi fraudarentur, si quando ex Apostolico Indulto ob publica adjuncta festorum numerus minueretur.

Hanc doctrinam secutae sunt Sacrae Congregationes sive Concilii, sive Fidei propagandae, sive Sacrorum Rituum, sive etiam Sacra Poenitentiaria, quoties de hac re earum fuerunt responsa requisita. Nunc vero hanc legem et confirmat ac veluti denuo instituit per suam Encyclicam Ss. D. N. Papa PIUS IX., ut si quae adhuc hac super re dubia supersint, omnino finem habeant, et ubique terrarum eadem disciplina obtineat. Quod si quis animarum Rector aliqua hujusce obligationis remissione in posterum aliquo peculiari casu indigeat, illud est apprimè ex eadem Encyclica retinendum, esse unice adeundam Sacram Congregationem Concilii.

Quia vero Summus Pontifex in hac lege confirmanda prae oculis habendam esse decernit Constitutionem URBANI VIII. (idib. septembris 1642.) Universa per orbem, in qua recensentur dies festi, qui tunc celebrabantur, et quibus etiam nunc applicanda est Missa pro populo, opportunum duximus hunc festorum catalogum hic vobis proponere ex eadem Constitutione excerptum, ut noscatis quibus diebus ex nupera Apostolica praescriptione supradictae applicationis pro populo praeceptum urgeat.

*« Decernimus et declaramus infrascriptos dumtaxat
« dies pro festis ex praecepto colendos esse, quos nempe
« vel ab initio veneranda sacrauit antiquitas, vel uni-*

« *versalis Ecclesiae probavit consuetudo, vel omnium*
 « *gentium unanimis pietas veneratur: Dominicos scili-*
 « *cet dies totius anni, Nativitatis D. N. Jesu Christi,*
 « *Circumcisionis, Epiphaniae, Resurrectionis cum dua-*
 « *bus sequentibus feriis, Ascensionis, Pentecostes cum*
 « *duobus pariter sequentibus feriis; Ss. Trinitatis, So-*
 « *lemnitatis Corporis Christi et Inventionis S. Crucis;*
 « *nec non festivitatum Purificationis, Annuntiationis,*
 « *Assumptionis et Nativitatis Deiparae Virginis, Dedi-*
 « *cationis S. Michaelis Archangeli, Nativitatis S. Joannis*
 « *Baptistae, Ss. Petri et Pauli, S. Andreae, S. Jacobi,*
 « *S. Joannis, S. Thomae, Ss. Philippi et Jacobi, S. Bar-*
 « *tholomaei, S. Matthaei, Ss. Simonis et Judae, et*
 « *S. Mathiae Christi Domini Apostolorum; item S. Ste-*
 « *phani protomartyris, Ss. Innocentium, S. Laurentii*
 « *martyris, S. Silvestri Papae et Confessoris, S. Josephi*
 « *etiam Confessoris, et S. Annae, Deiparae respective*
 « *sponsi et genitricis, Solemnitatis omnium Sanctorum,*
 « *atque unius ex principalioribus Patronis in quocumque*
 « *Regno sive Provincia, et alterius pariter ex princi-*
 « *paliorebus in quacumque Civitate, oppido vel pago,*
 « *ubi hos patronos haberi et venerari contigerit.»* Qui-
 bus addenda festivitas Immaculae Conceptionis, quae
 de praecepto celebrari jussa fuit per Bullam CLEMENTIS
 XI. Commissi Nobis die 6 decembris 1708.

Festum Patroni pro universo Regno apud nos est
S. Mauritii translatio, et pro hac Dioecesi solemnitas
S. Martiani Episcopi et martyris die 6 martii.

Reliquum nunc est, ut unusquisque suo muneri in
hoc satisfaciat; nempe ut animarum Curatores statis
diebus Missam pro populo applicent; omnes vero ad
Sacerdotium assumpti quamaxime curent, ut ad Aram
accedentes, iis fidei, religionis ac pietatis sensibus ce-
lebrent, quibus coelestes benedictiones ex meritis divinae
victimae, quam Deo offerunt, copiose in seipsos et in

fideles advocent. Placeat recolere, quae de hac re praemittebamus Kalendario anni 1854.

Interim hortamur iterum DD. Parochos, ut in suis Paraeciis velint promovere piam devotionem erga Ss. Virginem Mariam, ea praesertim methodo, quae venit sub nomine mensis Mariae, tum et Sacramentorum frequentiam, praesertim inter pueros atque adolescentes.

Quod si vacet ac placeat aliquid perlegere eorum, quae nunc periodice eduntur, monemus ut a perversis aut suspectis omnes caveant. Inter saniores habemus La Civiltà Cattolica, aliaque hujus generis. Quod caput est, studeamus animarum saluti, cujus rei gratia ad Sacerdotium fuimus assumpti. Exoremus una simul divinam clementiam, ut spiritum fidei jam jam nimis in multorum cordibus elanquescentem ita excitet, ut Christi lucem in omnium animos reversam esse gaudere possimus. Valete et etiam pro Nobis orate.

Datum Derthonae nonis decembris 1858.

† JOANNES EPISCOPUS.

Can.^s MIRANI a Secretis.

